

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Tomáše Zubka a soudců JUDr. Ivy Hrdinové a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobce: **Stanislav M.**, narozený dne xxx
bytem xxx

proti
žalované: **České dráhy, a. s.**, IČO 70994226
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o předběžné opatření

o odvolání žalobce proti usnesení Okresního soudu v Olomouci ze dne 19. 12. 2018, č. j. 11 Nc 52/2018-94

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se potvrzuje.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se podáním ze dne 13. 7. 2018 domáhal nařízení předběžného opatření, kterým by bylo žalované uloženo vyplatit žalobci „zálohu na poměrnou část mzdy od roku 1981 dosud“. Žalobce návrh odůvodnil tím, že výpověď z pracovního poměru, kterou obdržel od právního předchůdce žalované v roce 1981 je neplatná ve smyslu § 21 a § 22 zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, ve znění pozdějších předpisů, proto pracovní poměr nadále trvá a žalovaná mu dluží mzdu o roku 1981 až dosud.
2. Okresní soud v Olomouci usnesením ze dne 16. 7. 2018, č. j. 11 Nc 52/2018-8, ve znění opravného usnesení ze dne 7. 8. 2018, č. j. 11 Nc 52/2018-20, odmítl podání žalobce ze dne 13. 7. 2018 označené jako návrh na nařízení předběžného opatření, nepřiznal žalobci osvobození od soudních poplatků a zamítl jeho žádost o ustanovení zástupce z řad advokátů. Podle názoru okresního soudu je předmětné podání neúplné, nesrozumitelné a neurčité, neboť neobsahuje náležitosti podle § 75 odst. 2 o. s. ř., a to zejména vyličení skutečností o tom, že je třeba, aby byly zatímne upraveny poměry účastníků, nebo že je tu obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen, vyličení skutečností, které odůvodňují předběžné opatření, a není z něj patrné, jakého konkrétního předběžného opatření se žalobce domáhá. Jelikož u návrhu na předběžné opatření se nepoužije § 43 o. s. ř., okresní soud návrh bez dalšího odmítl. Okresní soud nepřiznal žalobci osvobození od soudních poplatků a zamítl jeho žádost o ustanovení zástupce z řad advokátů,

neboť nepředložil společně s návrhem žádné doklady osvědčující jeho osobní, sociální a majetkové poměry.

3. K odvolání žalobce Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 28. 8. 2018, č. j. 16 Co 158/2018-46 usnesení soudu prvního stupně potvrdil. Odvolací soud dospěl k závěru, že o odmítnutí návrhu na nařízení předběžného opatření rozhodla v souladu se zákonem předsedkyně senátu JUDr. Jaroslava Jechová. Podle § 22 odst. 6 zákona o mimosoudních rehabilitacích případná neplatnost výpovědi z pracovního poměru podle § 21 citovaného zákona neobnovuje skončený pracovní vztah a nezakládá nárok na náhradu mzdy, náhradu škody ani na jiná plnění související s trváním pracovního vztahu. Žalobce tedy podle názoru odvolacího soudu neosvědčil trvání pracovního poměru a vznik nároku na pracovní odměnu ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) o. s. ř. Nadto žalobce v návrhu neuvedl, jakého konkrétního předběžného opatření se domáhá, tj. jakou konkrétní částku z titulu mzdy mu žalovaná má na základě předběžného opatření zaplatit. Jednalo se o vadu návrhu, která bránila v pokračování v řízení (tj. v možnosti o návrhu na nařízení předběžného opatření meritorně rozhodnout), soud prvního stupně proto postupoval správně, pokud návrh na předběžné opatření bez dalšího odmítl.
4. Žalobce napadl rozhodnutí odvolacího soudu podáním ze dne 20. 9. 2018 označeným jako „žaloba pro zmatečnost a dovolání“ a současně požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů, a to Mgr. Františka Drlíka.
5. Okresní soud napadeným usnesením žádost žalobce o ustanovení zástupce z řad advokátů zamítl. Okresní soud konstatoval, že u žalobce nejsou dány podmínky pro osvobození od soudních poplatků, neboť žalobce netvrdil ani neprokázal zvlášť závažné důvody pro přiznání osvobození od soudních poplatků. Navíc prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech nebylo vyplněno řádně a čitelně tak, aby odůvodňovalo vyhovění žádosti.
6. Proti usnesení okresního soudu podal odvolání žalobce, který namítal, že usnesení je zmatečné, protože rozhodovala „neoprávněná osoba“. Současně zdůraznil, že v pracovních věcech jednají a rozhodují 3 soudci v senátě. Věc je ze zákona osvobozena od soudních poplatků. Žalobce navrhoval, aby odvolací soud usnesení okresního soudu zrušil.
7. Krajský soud jako soud odvolací (§ 10 odst. 1 o. s. ř.) po zjištění, že odvolání žalobce proti usnesení soudu prvního stupně bylo podáno ve lhůtě uvedené v § 204 odst. 1 o. s. ř., přezkoumal usnesení soudu prvního stupně, jakož i řízení jemu předcházející, bez nařízení jednání [§ 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř.], a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
8. Předně je třeba uvést, že námitka nesprávného obsazení soudu není důvodná. Postavení vyšších soudních úředníků je upraveno zejm. ust. § 4 a násl. zák. č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVSÚ“).
9. Podle § 4 odst. 2 ZVSÚ rozvrh práce určuje, ve kterých věcech, typech řízení a při jaké činnosti soudu vyšší soudní úředník provádí jednotlivé úkony na základě pověření nebo bez pověření předsedou senátu, a který předseda senátu je oprávněn pověření udělit.
10. Podle § 5 ZVSÚ předseda senátu je oprávněn dát vyššímu soudnímu úředníkovi písemně pokyn, jak má být úkon proveden. Pověření k provedení jednotlivého úkonu a pokyn předsedy senátu jsou pro vyššího soudního úředníka závazné a předseda senátu dohlíží na to, aby byl úkon proveden řádně a včas.
11. Podle § 8 věty první ZVSÚ předseda senátu odejme věc vyššímu soudnímu úředníkovi a vyřídí ji ve vlastní působnosti, jedná-li se o věc právně nebo skutkově složitou.
12. Podle § 9 odst. 1 ZVSÚ proti rozhodnutí vydanému vyšším soudním úředníkem v občanském soudním řízení lze podat odvolání za stejných podmínek jako proti rozhodnutí předsedy senátu. Podaný opravný prostředek se však nejprve předloží předsedovi senátu, který o něm rozhodne, má-li za to, že se mu má zcela vyhovět. Rozhodnutí předsedy senátu se považuje za rozhodnutí soudu prvního stupně a lze je napadnout odvoláním.

13. Ustanovení § 11 ZVSÚ obsahuje vymezení pravomoci vyššího soudního úředníka v občanském soudním řízení tak, že je oprávněn provádět veškeré úkony soudu prvního stupně se stanovenými výjimkami, mezi které ovšem nepatří rozhodování o žádosti o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů.
14. Podle § 13 ZVSÚ předseda senátu si může vyhradit provedení úkonů uvedených v § 11 a 12.
15. Ze shora uvedených ustanovení vyplývá, že vyšší soudní úředník se podílí na rozhodovací činnosti soudů jen v případech, v nichž by podle občanského soudního řádu mohl rozhodovat předseda senátu. Jen předseda senátu totiž vyššího soudního úředníka pověřuje, nahrazuje jeho činnost ve složitých věcech. Rozhodnutí vyššího soudního úředníka je výslovně postaveno na roveň rozhodnutí předsedy senátu (§ 9 odst. 1 ZVSÚ) a předseda senátu (nikoli senát) je prvním přezkumným orgánem v řízení o opravném prostředku proti rozhodnutí vyššího soudního úředníka. Občanský soudní řád oproti tomu výslovně stanoví, kdy obsazení soudu předsedou senátu (samosoudcem) nepostačuje a věc je nutno rozhodnout v senátě.
16. Podle § 30 o. s. ř. o žádosti o ustanovení zástupce z řad advokátů rozhoduje předseda senátu. V projednávané věci z obsahu spisu vyplývá, že předsedkyně senátu JUDr. Jaroslava Jechová pověřila vyšší soudní úřednici v souvislosti s podáním žalobce ze dne 20. 9. 2018 označeným jako „žaloba pro zmatečnost a dovolání“ k provedení potřebných úkonů soudu prvního stupně. V posuzovaném případě tedy o žádosti o ustanovení zástupce z řad advokátů rozhodla v souladu se zákonem vyšší soudní úřednice Bc. Silvie S.
17. Odvolací námitka žalobce, že je údajně osvobozen od soudních poplatků přímo ze zákona, není pro posouzení věci významná. Osvobození účastníků řízení od soudních poplatků pro jejich poměry podle § 138 o. s. ř. má totiž do právní sféry účastníků řízení širší dopad než osvobození poskytovaná přímo zákonem o soudních poplatcích. Při poskytnutí osvobození podle § 138 o. s. ř. není účastník řízení povinen platit nejen soudní poplatky (§ 141 o. s. ř.), ale nelze mu uložit ani povinnost složit zálohu na náklady důkazu, povinnost nahradit státu náklady řízení, které platil (§ 148 odst. 1 o. s. ř.), a má právo, aby mu byl ustanoven zástupce (§ 30 o. s. ř.). Nadto žalobce se předběžným opatřením domáhá zaplacení nároků z neplatného rozvázání pracovního poměru; projednávaná věc tedy nepatří mezi řízení, která jsou typově osvobozena od soudního poplatku za řízení podle § 11 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a žalobce nenáleží mezi osoby, které jsou obecně osvobozeny od placení soudních poplatků podle odst. 2 téhož zákonného ustanovení.
18. Odvolací soud souhlasí se závěrem soudu prvního stupně, že odvolatel neprokázal věrohodným způsobem své poměry, které jsou rozhodné pro posouzení předpokladů pro osvobození od soudních poplatků, resp. pro posouzení důvodnosti žádosti o ustanovení zástupce z řad advokátů, neboť nepředložil řádně vyplněné potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech, resp. své poměry neprokázal ani jiným způsobem. Současně se jedná ze strany žalobce o zřejmě bezúspěšné uplatňování práva, proto u něj není splněna ani další podmínka pro osvobození od soudních poplatků podle § 138 o. s. ř., resp. pro ustanovení zástupce z řad advokátů podle § 30 o. s. ř. Odvolací soud již v předcházejícím rozhodnutí zdůraznil, že podle § 22 odst. 6 zákona o mimosoudních rehabilitacích případná neplatnost výpovědi z pracovního poměru podle § 21 citovaného zákona neobnovuje skončený pracovní vztah a nezakládá nárok na náhradu mzdy, náhradu škody ani na jiná plnění související s trváním pracovního vztahu. Jakékoli požadavky žalobce na pracovní odměnu vůči žalované jsou tedy zjevně nedůvodné. Nadto žalobce požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů pro účely „žaloby pro zmatečnost a dovolání“. V této věci je přitom dovolání podle § 238 odst. 1 písm. f) o. s. ř. nepřípustné. Nepřípustná je rovněž žaloba pro zmatečnost, kterou lze napadnout pouze rozhodnutí vyjmenovaná v § 229 odst. 1 až 4 o. s. ř. Mezi taková rozhodnutí nepatří usnesení odvolacího soudu, kterým bylo potvrzeno usnesení soudu prvního stupně o odmítnutí návrhu na nařízení předběžného opatření.

19. Vzhledem k výše uvedenému bylo usnesení soudu prvního stupně shledáno jako věcně správné a jako takové bylo v souladu s ustanovením § 219 o. s. ř. potvrzeno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné [§ 238 odst. 1 písm. j) o. s. ř.].

Ostrava 26. února 2019

Mgr. Tomáš Zubek v. r.
předseda senátu